

Дело С-191/10

Rastelli Davide e C. Snc

срещу

Jean-Charles Hidoux

(Преюдициално запитване,
отправено от Cour de cassation (Франция))

„Регламент (ЕО) № 1346/2000 — Производство по несъстоятелност —
Международна компетентност — Привличане в производство по
несъстоятелност, образувано за дружество, което е установено в държава
членка, на дружество, чието седалище според устройствения акт е в друга
държава членка, поради смесване на имуществата“

Решение на Съда (първи състав) от 15 декември 2011 г. I - 13211

Резюме на решението

1. *Съдебно сътрудничество по граждански дела — Производство по несъстоятелност — Регламент № 1346/2000 — Международна компетентност за образуване на производство по несъстоятелност — Съдилища на държавата членка, в която се намира центърът на основните интереси на длъжника (Регламент № 1346/2000 на Съвета)*
2. *Съдебно сътрудничество по граждански дела — Производство по несъстоятелност — Регламент № 1346/2000 — Международна компетентност за образуване на производство по несъстоятелност — Съдилища на държавата членка, в която се намира центърът на основните интереси на длъжника — Критерии за определяне (Регламент № 1346/2000 на Съвета)*

1. Регламент № 1346/2000 относно производството по несъстоятелност трябва да се тълкува в смисъл, че юрисдикция на държава членка, която е образувала главно производство по несъстоятелност за дружество, приемайки, че центърът на основните му интереси е разположен на територията на тази държава, може на основание на норма от националното си право да привлече в това производство второ дружество, чието седалище според устройствения акт е разположено в друга държава членка, само при условие че бъде доказано, че центърът на основните интереси на последното се намира в първата държава членка.

Всъщност в създадената с регламента система за определяне на компетентността на държавите членки, която система се основава на центъра на основните интереси на длъжника, съдебната компетентност се установява поотделно за всеки длъжник, представляващ самостоятелен правен субект.

Възможността юрисдикция, определена в съответствие с член 3, параграф 1 от Регламент № 1346/2000 като компетентна по отношение на даден длъжник, да привлече на основание на национален закон друг правен субект в производство по несъстоятелност единствено поради смесване на имуществата им, без да провери къде се намира центърът на основните интереси на този правен субект, би представлявала заобикаляне на създадената с регламента система. Това би породило по-специално риск от положителни спорове за подсъдност

между юрисдикции на различни държави членки, каквито спорове регламентът именно е искал да избегне, за да гарантира еднакво третиране на производствата по несъстоятелност в рамките на Съюза.

(вж. точки 25, 28 и 29, точка 1 от диспозитива)

2. Регламент № 1346/2000 относно производството по несъстоятелност трябва да се тълкува в смисъл, че когато за дружество, чието седалище според устройствения акт е разположено на територията на държава членка, е направено искане, с което се цели разпространение по отношение на него на действието на производство по несъстоятелност, открито в друга държава членка за друго дружество, установено на територията на последната, единствено констатацията за смесване на имуществата на тези дружества не е достатъчна, за да се докаже, че центърът на основните интереси на дружеството, за което се отнася искането, е разположен също в последната държава. За да се обори презумпцията, че този център се намира в мястото на седалището според устройствения акт, е необходимо цялостната преценка на всички релевантни обстоятелства да позволява да се установи по начин, който може да се провери от трети лица, че действителният център на управление и контрол на дружеството, за което се отнася искането за привличане, е разположен в държавата членка, където е образувано първоначалното производство по несъстоятелност.

(вж. точка 39, точка 2 от диспозитива)